

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 131. Alvari Lunæ infelix exitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV.
A.C. 1453

incitarent, simulque Pontificem, ejusque Cardinales eodem die in æde D. Pauli sacra facturos caperent; hunc in finem etiam catenam auream paraverant, qua Pontificem vincirent, non quidem, ut mox neci darent, sed, ut inquietabant, tamdiu captum detinerent, donec ipsi arcem S. Angeli occupassent. Papa accepto conjurationis hujus nuncio, Porcarium Romæ quam diligentissime conquiri, atque ex quadam cista, cui sese incluserat, extractum comprehendi, confessumque ad mortem condemnari jussit, qui proin ad muros arcis S. Angeli suspensus est. Complices quoque partim in eadem, ubi convererant, domo, partim in præfata arce, partim in Capitolio idem supplicii genus subierunt, ex quibus unus Baptista Sciarra per medias Pontificis cohortes viam gladio sibi aperiens effugit, nec ultra unquam comprehendendi valuit.

§. CXXXI.

Alvari Lunæ infelix exitus.

Marian. lib.
22.c.12. & 13

Hoc eodem anno Alvarus Luna Joanni Castellæ Regi amicissimus meritas scelerum poenas dedit. Mariana hunc Virum describens ait: Fuit in eo ardens ingenium, aptus sermo, sed cum aculeo facetus, profunda calliditas, atque simulatio, audacia, superbia, & ambitio, ex quibus

quibus veluti, unaque ex fraudibus com- Sæcul. XV.
positus videbatur. His accessit aliorum A.C. 1453.
vilipensio, & difficilis ipsum adeundi fa-
cultas. Præterea adeo immoderatis ira-
cundiæ motibus se abripi patiebatur,
ut nulli suorum inimicorum unquam par-
cere solitus esset. Ex quadraginta quin-
que annis, quos in Aula duxit, per tri-
ginta circiter summa, tantaque in omnes
potestate usus est, ut cuncta ad ejus im-
perium gererentur, adeo, ut ne vestes
quidem Rex, aut famulos, aut aulæ mi-
nisteria nisi ex ejus voluntate mutare pos-
set. Paucis, nihil illi ad regnum præ-
ter Regis nomen deerat, cum ceteroquin
ad arbitrium suum omnes Regni urbes,
& arces, aurique & argenti immensam
vim, & profusa liberalitate sua omnium
civium studia sibi devincta teneret. Haud
equidem latebant Regem Alvari, quem
in paucis carum habebat, vitia ; sed nil
contra movere audebat. Tandem vero
indies crescente ejus fastu ad Regem
deferebatur, eum in Regno bellorum in-
cendia fuscitasse, præterea aliorum spo-
liis divitem se reddidisse, atque auro cor-
ruptum obstitisse, ne Granatenfis urbs
Mauris eriperetur. Igitur horum crimi-
num convictus, die quinta Aprilis in æ-
dibus suis manu armata obfessus, securi-
tate a Rege promissa nihil eum per inju-
riam passurum, semetipsum tradidit.

Cum

Sæcul. XV. Cum autem justitiæ leges promissi fidem servare prohiberent, quinta Julii Vallisoleti sententia mortis in eum lata capite truncatus est, quod ubi amputatum fuerat, hastæ infixum, corporis vero truncus tribus omnino diebus in ferali peggiate expositus mansit, cui pelvis apponebatur, ut a fidelibus stips colligeretur, unde sepeliri posset; tristi prorsus tanti Viri fato, qui triginta annorum decursu tantas sibi divitias corrasit, ut paulo ante Regum ferme potentiam æquaret.

§. CXXXII.
Ladislaus juvenis coronatus Rex Bohemicæ.

Cochl. Hist. Hussit. l. II. Labente eodem anno Ladislaus Juvenis tredecim circiter annos natus Bohemiā petiit, ubi Pragæ summo honore exceptus, a Joanne Episcopo Olomucensi, seu juxta alios, a Dionysio Cardinale, & Archiepiscopo Strigoniensi regni coronam accepit in festo SS. Apostolorum Simonis & Judæ die vigesima octava Octobris. Celebrabantur solemnia ritu Catholico, quamvis Podiebraciū urbis Praefectus Hussitarum sectæ addictus esset, & Rochifana horum hæreticorum princeps Archiepiscopalem sedem usurparet, cuius tamen Rex juvenis nullam rationem habuit, nec unquam cum iis, qui